

Overdenking op de 2^e zondag in de 40-dagen-tijd door ds. Arie de Boer, 17 maart 2019.

Tekst: Lucas 9: 28-36

Thema: De achtste dag!

Ik schreef in de zondagsbrief: De 'achtste dag' bestaat eigenlijk niet! Er zitten 7 dagen in een week. De achtste dag is dus een soort 'extra' dag tussen de zevende dag en de eerste. De achtste dag is een dag die buiten de gewone week valt. De tijd staat even stil. Het is eigenlijk onzin om zo te praten. Maar.. in beeldspraak mag je alles zeggen. Ik ga dus nog even door: Er is sprake van iets zo 'buitengewoons', dat hemel en aarde even de adem inhouden. Je kunt ook zeggen: Dit bijbel-gedeelte gunt ons een kijkje in de hemel. Het is iets hemels dat gebeurt. Later gebeurt dat nog een keer namelijk op de Pinksterdag. Die vindt ook plaats op de achtste dag, de 50e dag na Pasen (7x7 weken +1) `Vandaag dus een 8e dag-viering: Op een berg de 'Verheerlijking' van Jezus onze Heer! Kerst, Pasen en Pinksteren op één dag!

Overdenking

Ruim een week voorafgaand aan de verheerlijking op de berg vond een bijzonder gesprek plaats tussen de Heer en zijn vrienden. De Heer deelde hen mee dat Hij zeer binnenkort zou moeten lijden en sterven. Verbijsterd en ontdaan hebben zij naar Hem geluisterd. Ze begrepen er niets van! Waarom in hemelsnaam moet het zo gebeuren? Vlucht! Duik onder bij één van de vele vrienden die U hebt!

Nee, zei de Heer, luister nou toch! Nog eens: Het moet zo gebeuren! Ik ga dat niet uit de weg! Zijn vrienden kunnen, willen er niet aan. Het is zo totaal onverteerbaar wat Jezus heeft gezegd. Ze willen er niet van horen. Dagenlang zijn zij met niets anders bezig! Zozeer met zichzelf en hun gevoelens van machteloosheid en verdriet dat ze de Heer compleet uit het oog verliezen. Totdat, zoals het omschreven wordt, die achtste dag aanbreekt.

Jezus geeft aan dat het Zijn bedoeling is om deze dag een bergje vlakbij op te gaan. Dat deed Hij wel vaker als Hij een tijd alleen wilde zijn om te bidden. Altijd kwam Hij dan fris en opgeladen terug. Maar deze keer vraagt Hij 3 vrienden om mee te gaan. Zij zullen zo blijkt de drie getuigen zijn van een buitengewone en noodzakelijke gebeurtenis. Als er 3 getuigen zijn staat een zaak vast.

Heel belangrijk is het om even weg te zijn uit de laagvlakte waar het zicht beperkt is en het leven bepaald wordt door de wetten van de zwaartekracht en traagheid. Daar is het leven verkleefd aan de aarde en alles wat bij de aarde hoort.

Wij zijn voor de hoogte bestemd! Op de berg zullen wij met de vrienden als nieuw zien waarom het gaat in de omgang met de Heer!

Sober wordt vervolgens iets heel bijzonders beschreven:

Terwijl de Heer aan het bidden is, verandert de aanblik van zijn gezicht en zijn kleding wordt stralend wit. Dan is daar die bijzondere verschijning van Mozes en Elia, de 2 zuilen van het OT. Mozes de grote leider, Elia die grote profeet.

De hele bijbel lijkt hier wel aanwezig! Ik bedoel: de geschiedenis van God en mens en Gods plannen met mens en schepping. Jezus staat centraal in deze ontmoeting! Een hemelse vergadering.

Waar spreken zij met elkaar over? Ik denk over Gods plannen en Jezus' roeping!

Enthousiast begint Petrus druk tegen Jezus te praten over zijn idee om tenten op te slaan voor hen. Petrus wil heel graag zijn 'bergmoment' nog wat rekken.

Onmiddellijk is er dan ineens sprake van mist en duisternis die hen omhulde! Het zicht op de Heer weg! Het is absoluut niet de bedoeling daar op die berg te blijven .

Zij moeten weer naar beneden. De geschiedenis van God moet voort gaan: De Heer Jezus zal gekruisigd worden! Het zal ook Pasen worden, maar dat weten zij dan nog niet.

Een stem klinkt: Dit is mijn zoon, mijn uitverkorene, luister naar Hem!! Die woorden klinken vaker in de evangeliën. Luister! Hoor! Zie! Dit is mijn Zoon!

'Wie Jezus' is kunnen zelfs gelovige mensen weer kwijtraken. Ik las afgelopen week hoe belangrijk het is om ons geloof te geloven. Dat is meer dan aannemen wat ons is geleerd en wat wij dus wel geloven. 'Meer' is dat wij het ons toe eigenen. Wat? Wie Jezus is!

Wat de drie vrienden en wij met hen beslist moeten zien, altijd weer opnieuw moeten zien, wij zien en leren nooit afdoende dat is: Wie Jezus is, vanuit de hemel bekeken, niet met mensenogen, maar van God uit bekeken. Hemels licht straalt met grote en vrolijke nadruk op Jezus: Dit is mijn Zoon! Luister naar Hem! Het was zo moeilijk om zijn woorden te verdragen.

Wat een geweldig geschenk, deze actie van God na die week vol verdriet en frustratie. Zo zie ik het in de eerste plaats!

Wie Jezus is vanuit de hemel: Het móét ons worden gezegd. Wij hebben het nodig.

Wij zouden het kunnen het kunnen vergeten als het straks zover is op de Vrijdag van de kruisiging die van God uit gezien een goede Vrijdag is. Wat belangrijk om gezien hebben waar het werkelijk om gaat straks bij het kruis als het Lucas stikgedonker wordt rondom het kruis en zelfs (Lucas 23) het hele land het zicht op Hem weg is.

Wie Jezus is! Daar aan het kruis.

Jezus is bijvoorbeeld geen slachtoffer, een 'looser'. Hij heeft niet verloren van de machten van de duisternis. Paulus schrijft later in zijn brief aan de Colossenzen: *'Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd'*.

Nogal in tegenstelling met de sfeer en de vele passiemuziek in de 40-dagentijd bijvoorbeeld van de Mattheüs Passion, geladen van droefheid en medelijden. Het slotkoraal: Wir setzen uns mit tränen nieder (huilend gaan wij zitten) Geen opstanding in de Mattheüs Passion!

Jezus is de grote verliezer die medelijden oproept en vooral ook slachtoffer is van de machten van de duisternis!

De Heer roept nota bene vanaf het kruis de huilende vrouwen toe met de woorden: *'Huil niet om mij. Huil liever om jezelf en je kinderen'*. Het is immers om te huilen ons bestaan, onze wereld, wij die in staat zijn de hele schepping om zeep te brengen.

Hij nodigt de vrouwen en ons met hen uit om totaal anders naar Hem, daar aan het kruis, te kijken. Met afgrijzen én met ontzag én eerbied.

De verheerlijking van Jezus op de berg gaat er niet voor niets aan vooraf. Toen werd onze blik verweid. Ons hart werd weer ruim genoeg om Gods stem te kunnen horen.

De vrienden en wij met hen worden op voorhand getroost en zelfs toegerust voor wat stond te gebeuren zodat ons geloof niet ten onder zou gaan later bij het kruis van de Heer

Daarom besluit ik met toch even de naam van de berg in een mooi spreuk:

Om Golgotha te kunnen doorstaan hebben wij Tabor nodig
Amen